

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

FUNDACJA GENERAL ELZBIETY ZAWACKIEJ
Muzeum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
100 Toruń, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
e-mail: fepak@wp.pl; www.zawacka.pl

not. prełożona
do Kurzyńskie

†
RONIEWICZ *Jemima*

2 d. Dobrucka

pn. "Jwe"

AK
W-wa

2737 | WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — RONIEWICZ Janina
z d. Dobrucka
ps. „Jwa”

T. 2737/wsk

I/1. Relacja *1 s. 1*

I/2. Dokumenty (sensu ścisłym) dotyczące osoby relatora

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora

II. Materiały uzupełniające relację

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r.

III/5 – inne.

IV. Korespondencja

V. Nazwiskowe karty informacyjne

VI. Fotografie *✓ ksero 1 szt.*

I/1 Relacja

- Biogram y. Romiewicz oprac. przez P. Romiewicza, 19-wa 2001,
mps, rkps, kopia, k-1, s. 1 oraz drugi egz.
wpłynęło do fundacji 26.04.2001r.

Janina RONIEWICZ, z domu **Dobrucka**, córka lekarza, urodziła się 12 kwietnia 1898 roku w Stanisławowie (Małopolska Wschodnia, obecnie Iwan Franko Ukraina). Ukończyła studia rolnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim. Wraz z mężem mgr inż. rolnikiem, też absolwentem UJ, zamieszkała od 1927 roku w Warszawie, a od roku 1937 w Raszynie, gdzie rodzice posiadali 11 hektarowe gospodarstwo przy ul. C.Godebskiego 13 /obecnie zmieniona numeracja)

W czasie okupacji działała w rejonie VI „Obroza”, WSK (Wojskowa Służba Kobiet), placówka „Polesie” – Raszyn – Magdalenka, była podreferentką, (pseudonim „Iwa”) (wg. Marii Cichońskiej, dowódcy WSK Rejon VI)

Leon Roniewicz od roku 1942 do 1943 był inspektorem Wojskowej Służby Ochrony Powstania Armii Krajowej,(WOSP) dla powiatu Warszawskiego, w stopniu kapitana. W późniejszych latach związany był z AK w Warszawie o czym nie mamy szczegółowych informacji. Nie brał udziału w Powstaniu. W roku 1945 zagrożony aresztowaniem przez UB, wyjechał z Raszyna. Gospodarstwo uległo poważnej dewastacji, zostało wydzierzawione i następnie sprzedane.

J.Roniewiczowa podjęła pracę w IHAR (Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin) w Warszawie przy ul. Górskiego, a w roku 1950 przeprowadziła się do Warszawy. Zmarła 20 lipca 1977 roku, jest pochowana na Powązkach.

Janina Roniewicz miała troje dzieci:

- najstarszy syn Wojciech, żołnierz AK w zgrupowaniu „Żywiciel”, zginął w Powstaniu Warszawskim w trakcie ataku na Dworzec Gdański.
- Córka Anna żołnierz AK, obecnie w stopniu podporucznika, łączniczka w Powstaniu Warszawskim, w pułku „Baszta” na Mokotowie, została ciężko ranna w pierwszym dniu Powstania.

Wg. Henryk Krzyczkowski „W cieniu Warszawy”, Inst. Wyd. PAX, Warszawa 1986

Jacek Zygmunt Sawicki „VII Obwód Okręgu Warszawskiego Armii Krajowej „Obroza”, PWN, Warszawa 1990

Piotr Roniewicz

Warszawa 4 marca 2001

PS. Powyższe dane zebrałem wraz Siostrą, Anną Roniewicz Malawską. Pamiętamy, że nasi rodzice często mieli spotkania w Magdalence, Matka w domu przy ul. Wiśniowej u Pani Machnikowej. Pamiętam, gdyż jako nieletnie dziecko towarzyszyłem Jej w takiej wyprawie, a po wojnie dowiedziałem się u kogo to spotkanie było.

Janina Roniewicz
"Iwa"

Twoje wyrazy miłości
Anna

wpłynęło dnia 6.04.
Lec 823 HSK 01

me

Janina RONIEWICZ, z domu **Dobrucka**, córka lekarza, urodziła się 12 kwietnia 1898 roku w Stanisławowie (Małopolska Wschodnia, obecnie Iwan Franko Ukraina). Ukończyła studia rolnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim. Wraz z mężem mgr inż. rolnikiem, też absolwentem UJ, zamieszkała od 1927 roku w Warszawie, a od roku 1937 w Raszynie, gdzie rodzice posiadali 11 hektarowe gospodarstwo przy ul. C.Godebskiego 13 /obecnie zmieniona numeracja)

W czasie okupacji działała w rejonie VI „Obroza”, WSK (Wojskowa Służba Kobiet), placówka „Polesie” – Raszyn – Magdalenka, była podreferentką, (pseudonim „Iwa”) (wg. Marii Cichońskiej, dowódcy WSK Rejon VI)

Leon Roniewicz od roku 1942 do 1943 był inspektorem Wojskowej Służby Ochrony Powstania Armii Krajowej,(WOSP) dla powiatu Warszawskiego, w stopniu kapitana. W późniejszych latach związany był z AK w Warszawie o czym nie mamy szczegółowych informacji. Nie brał udziału w Powstaniu. W roku 1945 zagrożony aresztowaniem przez UB, wyjechał z Raszyna. Gospodarstwo uległo poważnej dewastacji, zostało wydzierżawione i następnie sprzedane.

J.Roniewiczowa podjęła pracę w IHAR (Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin) w Warszawie przy ul. Górskiego, a w roku 1950 przeprowadziła się do Warszawy. Zmarła 20 lipca 1977 roku, jest pochowana na Powązkach.

Janina Roniewicz miała troje dzieci:

- najstarszy syn Wojciech, żołnierz AK w zgrupowaniu „Żywiciel”, zginął w Powstaniu Warszawskim w trakcie ataku na Dworzec Gdański.
- Córka Anna żołnierz AK, obecnie w stopniu podporucznika, łączniczka w Powstaniu Warszawskim, w pułku „Baszta” na Mokotowie, została ciężko ranna w pierwszym dniu Powstania.

Wg. Henryk Krzyczkowski „W cieniu Warszawy”, Inst. Wyd. PAX, Warszawa 1986

Jacek Zygmunt Sawicki „VII Obwód Okręgu Warszawskiego Armii Krajowej „Obroza”, PWN, Warszawa 1990

Piotr Roniewicz

Warszawa 4 marca 2001

PS. Powyższe dane zebrałem wraz Siostrą, Anną Roniewicz Malawską. Pamiętamy, że nasi rodzice często mieli spotkania w Magdalence, Matka w domu przy ul. Wiśniowej u Pani Machnikowej. Pamiętam, gdyż jako nieletnie dziecko towarzyszyłem Jej w takiej wyprawie, a po wojnie dowiedziałem się u kogo to spotkanie było.

twój syn Piotr
Piotr

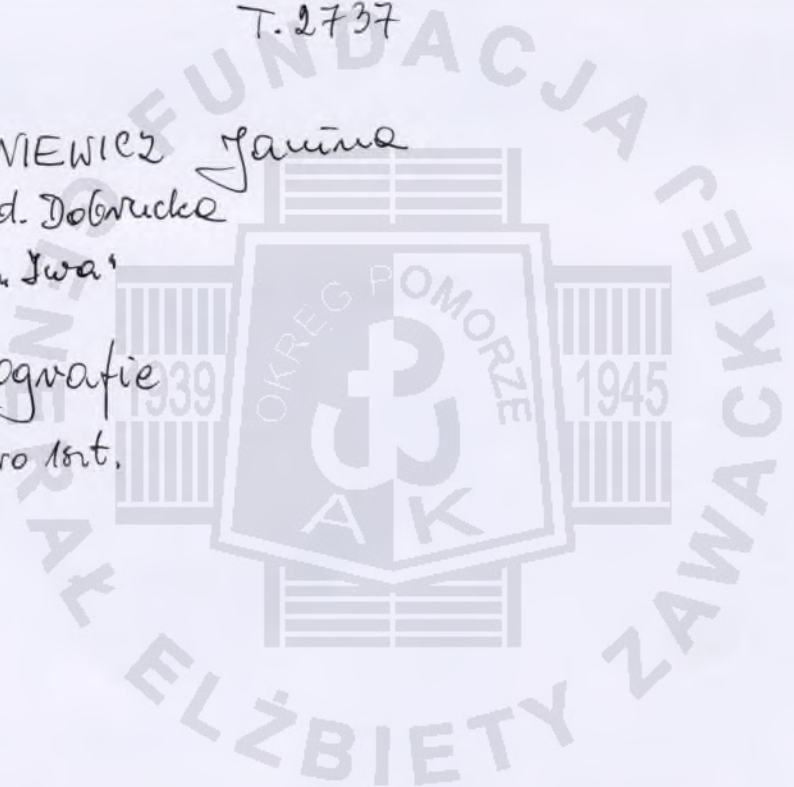
L.d2. 823 HSK 01 26 kwietnia

T. 2737

AK
W-wa

ROMIEWICZ Janina
z d. Dobrucko
ps. "Iwa"

VI Fotografie
- ksero 1szt.

MONIEWICZ Jemima

